№ 44.

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Naywyższego Rządu Nayiaśnieyszego CESARZA Imperatora Całey Rossyi.

z Wilna 19. Lutego / 2. Marca Roku 1799. w Sobotę.

z Petersburga 8/19. Lutego.

Woyska Dońskiego Podpółkownik Melentiew otrzymał rangę Półkownika. Roczensalmskich kompanii artilleryi Połkownik Purpur, umieszczony w artilleryi garnizonowey Fridrihshamu Kommendantem. Generał Kawaleryi Graf de Viomenil, i Generał Lieutenant Graf Langeron umieszczeni w armii Generała Infanteryi de Lasci; ostatni służyć będzie w korpusie Generała Benkendorfa.

Zostaią Generał Majorami Połkownicy: półku Kirassyerow Korobina Xiąże Adoiewskoy naznaczony Szefem połku dragonii Graffa de Viomenil: Leibgwardyi konney Xiąże Wurtemberg. Szef strzeleckiego połku Xiąże Bahration, Regimentu muszkietyerow Graffa Langeron, Engelhard naznaczony [illegible] regimentu. Szef strzeleckiego połku Markow. Generał Maior i Mohilewski Kommendant Ekespar uwalnia się od służby.

Podpółkownicy zostaią Półkownikami: garnizonowego regimentu Kabrita von Hartog. Woyska Dońskiego Grekow 7: garnizonowego Bołotnikowa regimentu Frołow i Miczurin, zostawiony Kommandorem złączonego batalionu grenadyerow; garnizonowego regimentu Czirkowa Liuberg; garnizonowego Bołotnikowa regimentu Bistrom naznaczony Kommendantem w Mohylewie; i Szefem regimentu garnizonowego. Podpółkownik Mikłaszewski będzie Kommandorem półku Kirassyerow Tormassowa. Leibgwardyi konney Kornet Masłow otrzymał stopień Aktualnego Kammerhera.

Za Naywyższym roskazem Generał Prokuror donosi niżey wyrażonym osobom, które prożbę podały do Tronu.

Szlachciance Sitkiewiczowey skarżącey się na Rząd Gubernski Litewski, za odebranie u niey maiątku zmarłego Hetmana Kossakowskiego, który trzymała za wyrokiem sądowym, aż do wypłacenia przez Hetmanową Kossakowskę 43590 złotych Polskich; odpowiedziano: ażeby według wyroku Sądu Głównego Litewskiego czekała satisfakcyi w Exdiwizorskim sądzie; na którey ieśli przestawać nie zechce, może sprawiedliwości szukać prawnym porządkiem przez apellacyą.

Szlachciance Katarzynie Borysławskiey skarżącey się, iż wioskę Goleniszczewo o 1 wiorstę od Latyczewa leżącą, w dzierżawie Stryia Szambellana Borysławskiego zostaiącą, którego ona dziedziczką iest, zabrał Generał Markow, i proszącey o zwrócenie, odpowiedziano: z odebranych rapportow pokazało się; iż wieś pomieniona należała do Latyczewskiego Starostwa, i do r. 1788 zostawała w dzierżawie Szambellana Jakuba Borysławskiego arendownym kontraktem, za upłynieniem zaś terminu trzyletniego; r. 1794 odebraną została z całym Starostwem Latyczewskim na skarb, dla oddalenia się za granicę Starosty Xiążęcia Adama Czartoryskiego, od którego trzymał arendę Borysławski. Ten konttakt był partykularny, bez konsensu i potwierdzenia Królewskiego; a iak pokazuią wiadomości sekwestratorskie, trzyletni, i termin onego upłynoł, Borysławski zas nie miał żadney pretensyi o niedobor dochodow. Roku 1795 Imiennym Ukazem świętey pamięci IMPERATOROWEY Jmci, wszystkie wsie Latyczewskiego i Kamienieckiego Starostwa darowane zostały Taynemu Konsiliarzowi Graffowi Markow, a zatym Goleniszczewo. Dla tych więc przyczyn JEGO IMPERATORSKA MOSC pomienioney prożby przyiąć nie raczył.

z Wiednia 9 Lutego z Gazety Krakowskiey.

Jego Cesarska mość oddać raczył naywyższą kommendę w Tirolu Generałowi Lieutenantowi Hrabiemu de Bellegarde; Generał Kawaleryi Melas przywodzić będzie woyskom we Włoszech w Prowincyach niegdy Weneckich rozłożonym. Generał Spork z Tirolu przeniesiony iest do armii Arcy Xiążęcia Karola. Generał Czernelle Kommenderować będzie w Carstadzie w Węgrzech.

Po długich i uprzykrzonych nadzwyczaynych mrozach, ciepleysze dziś powietrze sprawiło w wielu okolicach wylewy, lod spływaiący nagle, tak wiele mostow pozrywał na rzekach, mianowicie zaś na Dunaiu, iż poczta i kommunikacye przerwane są zupełnie, albo przynaymniey bardzo zatrudnione.

Przygotowania woienne czyniemy z naywiększym pośpiechem; regimenta Czeskie i Morawskie do rzeki Lech iść maią. Według listow od granicy Tureckiey, dwóch Baszow przybyło do Widdinu dla traktowania o ugodę z buntownikiem Passwan-Oglou; która iesli nie przyidzie do skutku, Basza Belgradzki ma stanąć na czele 60. tysięcy żołnierza, i orężem przymusić rokoszanow do posłuszeństwa i pokoiu.

Podobną tey wiadomość czytamy w rapportach Węgierskich, które przydaią; iż Passwan-Oglou pierwszy warunek do ugody położył, ażeby dozwolono zatrzymać wszystko co przez woynę nabył, i żyć w niepodległości pod protekcyą Mocarstw ościennych. Inni rozumieią, że ustąpić pragnie z kraiu. To pewna, że opatrzyć kazał w żywność i ammunicye Widdin na trzy lata; woysko iego ma się składać z 46. tysięcy.

We Włoszech Francuzi szańce założyli pod Rocca d' Anfo, gdzie ma bydź oboz wytknięty. Wybieranie ludu do woyska w kraiu Cisalpińskim znayduie wielką trudność. Częste odmiany w naywyższych urzędach są dowodem smutnego położenia, w iakim się znayduią Rpte nowe założone; nędza którey zaradzić nie podobno przeraża naygorliwszych obywatelow, i ochotę do usług publicznych odbiera.

Tak niedawno w Genui oddalił się i do życia utaionego powrócił, Minister woienny razem i morski Frederici; za iego przykładem poszedł skarbowy, napisawszy do Direktorow: iż wszystkie dzierżawy RPtey są w naywiększey anarchii; skarb wypróżniony; a Ligurya dawniey swietna, szczęśliwa, którey na dobrych obywatelach nigdy nie zbywało, dziś bez praw, pieniędzy, i politycznego znaczenia, stanie się obcą zdobyczą.

z Londinu 25. Stycznia z Gazety Courier du Bas-Rhin.

Odebralismy list Officyera Szwaycarskiego w służbie niedawno Sardyńskiey z Turinu d. 18. Grudnia pisany; treść onego następuie.

Korzystaiąc z wydarzoney szczęśliwie pory, przesyłam rzetelne opisanie upadku Piemontu; szczegóły zdarzenia pamiętnego mało są znaiome, ponieważ Francuzi nayusilniey staraią się ukryć przed swiatem. Naprzód przypomniec należy traktat pokoiu między RPtą i Królem Jmćią Sardyńskim zawarty; sami Francuzi nazwali go haniebną kapitulacyą; ten im ułatwił wszystko we Włoszech.

Twarde warunki, iakie na on czas wymuszono, spodziewać się kazały umorzenia dalszych pretensyi Direktoryatu; ten iednak że nie miał ieszcze w ręku dochodow Piemontskich, w r. 1797. około rewolucyi pracować zaczoł. Po dokonaniu Genueńskiey i Weneckiey, którémi kierowała chęć spodziewanego zysku, postanowiono wprowadzić nowość do Piemontu; namawiano Cisalpinow, namawiano do powstania Ligurow.

Bunt wybuchnoł; zgromadzili się w Powiecie Varese banditowie Cisalpińscy i Piemontscy. Król mężnie stanoł; woyska i narod nie odstąpiły Monarchę swego. Dowodzców rozstrzelano, rzecz przełożono Generałowi Buonaparte, na on czas panuiącemu we Włoszech. Walczyły ieszcze Rady Paryskię z Direktoryatem; zbierała się burza; Buonaparte nie mogąc posiłkować otwarcie buntownikow, broń złożyć wszystkim roskazał.

Wiadoma iest korrespondencya iego z pierwszym Ministrem Kawalerem Damiani Priocca; nie tayno iak uroczyscie przyrzekł uczynić, coby się Królowi podobało. Poseł Francuzki w Turinie nie pozwolił iuż tracić rokoszanow, i wymogł amnesfią. Po tey wkrótce zaczeła się woyna z Liguramı. Sottin w Genui mieszkaiąc ponieważ do niey zbyt iawnie wpływał, urząd stracił; nieprzyiaźniom przecie końca nie było,

Byłem na tey kampanii przeciw Ligurom i buntownikom; tych nad 40. nie było; składała się reszta z banditow, łotrow, złodzieiow, Ligurow, Cisalpinow, i Francuzow. Gdyśmy bitwę zaczynać chcieli, stawały we srzodku straże Francuzkie strzelać nam nie dozwalaiąc; ieńcow zchwytanych wydawać trzeba było; wszyscy prawie mieli patenta Francuzkie; nie raz z żalem i gniewem Piemontczykowie przepuszczać musieli żywność i ammunicye do rokoszanow idące, bo mówiono, że to iest własność Francuzka.

Naostatek postrzegł Direktoryat, że Król zwycięży; przedłużona zaś woyna zmnieyszy zdobycz spodziewaną w Piemoncie. Ofiarował więc mniemane do ugody posrzednictwo; przywłaszczył sobie kray przez woiuiące strony nawzaiem zawoiowany, i garnizon postawił w Turińskiey citadelli. Wybierano gwałtem kontribucye; mundury i ammunicye Król dostarczać musiał woysku Francuzkiemu; pod wymyślonym pozorem, że Direktoryat żołdu nie daie żołnierzowi za granicą RPtey w przyiaznym lub nieprzyiacielskim Państwie stoiącemu.

Ządano zatym, aby Król woysko zmnieyszył, Ministrow naywiernieyszych z urzędu złożył; zbroiownię wydał; od czego przecie, iak mi powiadał człowiek dostoyny z armii Włoskiey, uwolnił się daiąc Direktorom podarunek 25 tysięcy louis d' orow. Tu iuż Menard starał się zrobić rewolucyą, lecz gdy wszystko przeciwnie poszło, a lud coraz większy wstręt okazywał ku Francuzom, oświadczył rządowi swoiemu Generał, że mu iuż sposobow nie staie.

Stracił urząd za niezręczność. 6 Września następca Colin odprawił gorszącą maskaradę w citadelli i mieście Turinie. Lud i garnizon chciał ukarać zuchwalcow, chciał szturmem wziąć citadellę. Król zapobiegł złemu, i spokoyność przywrócił. Nakoniec w Grudniu, gdy armia Francuzka we Włoszech pomnożyła się znacznie; dawna od 4 miesięcy była niepłatną; woyna z Neapolem zaczęta, z Austryą spodziewana.

W tym razie trzeba było mieć arsenały, magazyny, pieniądze, i bespieczne w złym przypadku schronienie; słowem trzeba było mieć Piemont. 5. Grudnia, to iest dniem pierwey nim w Paryżu woynę ogłoszono, Francuzi Alexandrią zaiechali, gdzie byłem na garnizonie, ze wszelką łatwością, ponieważ Król dawniey roskazał nam żyć z niemi w zgodzie, do twierdz przyimować, iako zprzymierzeńcow i przyiacioł.

Y tu iednak nie obeszło się bez podeyścia. Oszukano Piemontskich Officyerow zmyśloną powieścią o powszechney w kraiu rewolucyi; broń wydarto, i głodem nakoniec przymuszono do łączenia się z Francuzami. Nastąpiło wypowiedzenie woyny, pod pozorem, że Król nie dał według traktatu woyska posiłkowego, któremu ruszać kazał, chociaż nie rychło ostrzeżony; że do nowey Koalicyi należał, na co dowody w pismach przeiętych znaydować się miały, których nie ogłoszono.

Przyszło szczepić drzewo wolności uroioney: Republikantom czyniącym zwykłe okrzyki nikt nie odpowiedział z obywatelow, wyiowszy garstkę naiętego i upoionego pospólstwa. Tak się stało w Alexandryi; tak we wszystkich miastach Piemontu. Ruszył Joubert do Turinu, góry zaś okoliczne woyskiem osadziwszy, przez Adiutanta podał kapitulacyą Królowi, zapobiegaiąc niby dalszemu krwie przelewaniu.

Znaydowało się w stolicy 20 tysięcy regularnego i nieregularnego żołnierza; wszyscy Monarchę zapraszali do arsenału, chcąc bronić się do ostatka. Wyszły roskazy, ażebyśię każdy zachował spokoynie. Jeden tylko regiment Szwaycarski z kraiu Valais broń złożyć niechcąc, wyszedł w pole z rozwinionemi chorągwiami, i niewprzód poddał się Francuzom, aż Kommissarze Dirtouryatu z Lucerne przybyli.

Po kapitulacyi Joubert myślił i mówił iedynie o zdobytych zbroiowniach, skarbach, i kontribucyach, iakie Piemontowi miał narzucić. Kapitulacyą zachował w tych iedynie warunkach, które RPtey sprzyiały; o innych zapomniano. Królowi nie do Sardynii lecz do Parmy iechać zalecono pod eskortą; proklamacye do narodu wydane cofnoł, dał w zakład Ministrow. Co widząc Officyerowie Szwaycarscy, w których liczbie iestem, porzuciliśmy nową służbę.

z Paryżą 5 Lutego z Gazety Frankfortskiey.

Rapporta ze Włoch przysłane, nie są dotąd urzędownie ogłoszone. Mówią o wielkich zamieszaniach, do których Lazzaronowie w Neapolu stali się powodem. Wielu obywatelow zamordowano; Margrabia de Vanni sam się zastrzelił z rospaczy; przyczyny i okoliczności tych rozruchow utaione, z czasem wynidą na iaw; Generał Championnet, główną kwaterę armii swoiey przeniosł do Caserta; pałac to iest Króla Jmci Dwóch Sicilii, blisko Neapolu ieden z naypięknieyszych w swiecie.

Rząd Hiszpański w porcie Passage zwanym budować kazał 4 okręta liniowe; z Ferrolu przed 20 dniami wysłana eskadra, 3 tysiące żołnierza prowadzi do Ameryki Hiszpańskiey. W naszey stolicy wylew Sekwany codziennie się powiększa; iuż wodą zaymuie pola Eliżeyskie; w mieście Rouen na teyże rzece kra most zerwała.

D. 2. na Radzie 500. czytano pismo Direktorow o teraznieyszym stanie skarbu publicznego; opłakany iest nad wszelkie mniemanie, iak się pokazuie z następuiących szczegułow.

Zgromadzenie prawodawcze na rok RPtey 7. dochodu przeznaczyło 600. millionow liwrow, nie licząc 125. na pomnożenie woyska. W pierwszych 3. miesiącach roku teraźnieyszego, skarb miał odebrać 143. milliony podatku; nie odebrał nad 99. millionow; że przychod nie będzie większy w drugim kwartale, pokazuią odebrane rapporta z rozmaitych Departamentow od Kommissarzow rządowych.

Zołd całego woyska nie iest zapewniony; magazyny flotne naybardziey, próżne; szpitale nie opatrzone, pensye ciwilnych urzędnikow zalegaią, kredyt publiczny upadł, partikularnych obywatelow idzie za publicznym; procenta od długow nie zaspokoione; deficit na końcu roku pewnie 130. millionow wyniesie. Zgromadzenie prawodawcze złemu zapobiedz powinno, porównywaiąc dochod z koniecznym wydatkiem; Direktoryat przed obliczem uaro-

du ręce umywa, i odpowiadać nie chce za okropne skutki, iakie ztąd mogą wyniknąć.

Przeczytane pismo trwogą przeraziło Prawodawcow. Żaden nie rozumiał, ażeby skarb mógł bydź w tak złym stopniu. Oswiadczenie Direktoryatu za nic odpowiadać nie chcącego, umysły zapaliło. Powstały głośne szemrania. Spodziewać się trzeba wielkich sporow, gdy rzecz będzie roztrząsana. Co nastąpi, nie wiadomo; propozycya względem podatku na sol wniesiona, znayduie wielu obrońcow, przeciwnikow wielu; w ostatnich liczbie iest Lucian Buonaparte.

Morin wyiechał do Szwaycarow; sprawować będzie urząd Kommissarza przy armii naszey na mieyscu podobno Rapinata. Xiąże del Parque Poseł Hiszpański do Dworu Saskiego, długo ieszcze tu zabawi; częste miewa konferencye z Kawalerem Azzara. Nie przestaią mówić, że Król Jmć Katolicki czyni przygotowania do morskiey wyprawy; podobne widziemy w portach naszych, na odzyskanie Minorki.

Względem wolney żeglugi neutralnych okrętow nic nie uradzono; Poseł Duńskiey Korony żąda koniecznie, odnowienia umowy zaszłey r. 1742. Rozeszła się pogłoska w mieście, żesmy Alexandryą stracili w Egipcie; iakim sposobem nie wiadomo. Direktoryat chce bydź pewnym woyny lub pokoiu przed następuiącemi elekcyami; tymczasem Jakobini pracuią naydzielniey, ażeby do nich wpływać mogli.

W mieście Bouin, Departamentu Niższey Ligery, 150. domow trzęsieniem uszkodzonych zostało; 14. obaliło się zupełnie. Większe będą zapewne szkody od niesłychanych dotąd wylewow. Miasto Abbeville byłoby zatopione, gdyby odważny ieden obywatel sluzow nie otworzył. Do Ostendy Korsarz przyprowadził statek Angielski, na którym znaydował się P. Barclay wiozący depesze Ministra Stanu Lorda Grenville.

Po oddaleniu się Króla Jmci Dwóch Sicilii z Neapolu do Palermo, Anglicy 28. Grudnia spalili 50. statkow działami osadzonych, i wielkie drzewa magazyny; w Castelamare zatopiono okręt Gwiscard od 74. armat, z wielą korwetami; w porcie Neapolitańskim zpalili Portugalczykowie okręta: Parthenope i Joachim od 74, 2. fregaty i korwetę, z przyzwoitą ostróżnością, ażeby arsenał i miasto nie szkodowały przypadkiem.

Kommendant eskadry Nerra przewiozł do Sicilii ciotki Ludwika 16; wiele zabytkow starożytności, które z Neapolu przesyłano do Palermo, w morzu zatonęło. Poseł Francuzki Lacombe ieszcze do Genui nie przybył; zatrzymano więc w zakład Kommandora Ruffo. Biega pogłoska, iż Generał Championnet, widząc okoliczności odmienne, zerwał armisticium; lecz ta wiadomość urzędową nie iest.

z Madritu 17. Stycznia z Gazety Frankfortskiey.

Teraźnieyszego roku Dwór bawi w stolicy naszey nad zwyczay długo; przedtym d. 7. wyieżdżał do Aranjuez. Pierwszy Minister Saavedra przyszedł do zupełnego zdrowia; zostało mu się dotąd lekkie drzenie; mieszka w Escurialu, gdzie P. Urquijo pracuie w expedycyi zagranicznych interessow; ten zasłużył sobie na wielkie względy u Króla Jmci.

Przed kilko dniami z Departamentu skarbowego razem 7 ediktow ogłoszono; wszystkie nakazuią przedaż dóbr, iakie dotąd nie podpadały alienacyi, to iest szpitalnych, pobożnych funduszow, &c. Lecz ponieważ zachodziło w tym wiele trudności, Monarcha radę wyznaczył, z dostoynych osob złożoną, która wszystko ułatwi. Eskadra niedawno z Cadix wysłana prowadzi woysko do Caracas, osady do rozruchow nakłonioney za namową i poduszczeniem nieprzyiacielskim.

z Rzymu 25 Stycznia z Gazety Frankfortskiey.

Od kilku dni widziemy ciągnące przez naszą stolicę liczne woyska Francuzkie, po większey części złożone z młodzieży nowo zaciężney; wszyscy zmierzaią do armii Generała Championnet, od którey nowych raportow nie przysłano; nie wiemy zgoła co się dzieie pod Neapolem; nowa ieszcze diwizya przybędzie z Marchii Ankońskiey. Francuz który z Generałem Desaix był na wyprawie Egiptskiey, bawi u nas; od niego mamy następuiące szczegóły.

5. Francuzkich statkow pod żagle wyszło z Alexandryi nocą, pomyślnym wiatrem; dwie połączone razem okoliczności, wyrwały od nieprzyiacielskiey pogoni. 80 Officyerom chorym lub ranionym dozwolił Buonaparte odwiedzić Oyczyznę; między innemi bratu swoiemu. Dwa okręta zawinęły do Liworno; dwa gdzie są nie wiadomo; Ludwik Buonaparte oddaliwszy się od brzegow Egiptskich płynoł do Corfou.

Uwiadomiony, że wyspa iest opasana przez flottę zkombinowaną, ścigany od Korsarza, udał się do Tarento w Calabryi, z tąd do Ajaccio w Corsyce, i Toulonu. Generał Berthier na zdrowiu słaby, o paszport prosił, otrzymać nie mógł. Jest więc nie mało chorych w armii Wschodniey, chociaż niedawno Direktoryat ogłosił w Paryżu, że niewielka ich liczba znayduie się w szpitalach obozowych.

Reszta w Dodatku.

Nro 44.

DODATEK
DO
KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna 19. Lutego / 2. Marca Roku 1799. w Sobotę.

Dokończenie z Rzymu.

Armia zaymuie obronne stanowiska w Egipcie od Alexandryi i brzegow Nilu do Salakie, gdzie się zaczyna pustynia; tu Generał twierdzę wystawił; zamek Cairu naprawić kazał, i iak głoszą, do Siryi wyprawę przedsięwziąć zamyśla, ponieważ niedostaie mu wiele rzeczy potrzebnych na oporządzenie żołnierza. Delta żyżna Prowincya, obficie dostarcza żywność; wódkę z daktylow pędzić kazano.

Ustanowione Lazarety w portach, i inne srzodki oddalaią boiaźń morowey zarazy. Arabow Beduinow lękaią się żołnierze; z obozu wyniść trudno; doboszom broń wziąć kazano; mieysce ich zastępuią Mamelukowie młodzi. Z maytkow po bitwie w Aboukir na ląd wysadzonych przez zwycięzcę Nelsona, legion uformowano. Kleber przeszedł do obozu; w Alexandryi kommendantem iest Generał Mandrecourt.

W tymże porcie znayduie się 300. statkow przewozowych, Hiszpańskich, Liguryiskich, Francuzkich, i innych narodow; 6 fregat, 2 okreta liniowe przedtym Weneckie, 1 Karawella Turecka, Francuzką uznana po wypowiedzianey woynie przez Portę, wprawdzie port obwarowany iest batteryami licznemi, doświadczenie iednak nauczyło, że nieprzyiaciel odważny i przemyślny naywiększemi trudnościami wstrzymany nie iest w uskutecznieniu zamiarow swoich.

z Florencyi 27. Stycznia z Gazety Frankfortskiey.

Przed kilko dniami widzieliśmy przybywaiących do naszey stolicy trzech Deputatow Sardyńskich, od rządu wyspy pomieniony przysłanych, na powitanie Monarchy swoiego. Donieśli Królowi Jmci, z iakim utęsknieniem wierne poddaństwo czeka na przybycie iego do Cagliari. Nie wiadomo kiedy ztąd wyiedzie. W sobotę rano Król i Królowa Jmość byli z wizytą u panuiącego nam Wielkiego Xiążęcia; znaydował się tamże Kommissarz Francuzki, który nie odstępuie Monarchy.

Rapporta z Neapolu odebrane smutne są. D. 15. zaczoł się rozruch; armisticium podpisane między Wice-Królem Xiążęciem Pignatelli i Generałem Championnet, stało się zamieszania przyczyną. Lazaronowie uzbroieni w liczbie 20. przynaymniey tysięcy, wziowszy działa z arsenału, nie maiąc rostropnego wodza, popełnili wielkie bezprawia, pierwsza iednak ich zapalczywość padła na stronnikow Francuzkich.

Wielu obywatelow zchronić się musiało; wiele domow zrabowano; Arcy-Biskup Neapolitański pracował naywięcey, ażeby ogniem nie zpłoneło miasto. Gdy nakoniec przywróciła się spokoyność, Lazzaronowie z częścią woyska regularnego połączeni, ruszyli do Capui zamyślaiąc wygnać Francuzow. Tam podobno zaczeły się nowe gonitwy, o których nie maiąc dokładnego rapportu, milczeć wolemy.

To pewna że d. 23. ieszcze woyska Francuzkie nie wkroczyły do Neapolu, iak mylnie ogłoszono. Z Ankony woyska nowe ciągną do Neapolu; między innemi poszło kilka Cisalpińskich regimentow; zkąd wnosić trzeba koniecznie, że rozruchy kraiowe i woyna nie rychło ustanie.

Od granic Włoskich 25. Stycznia z Gazety Hamburgskiey.

W okolicach Mantuańskich, w Powiecie Samoggia, wielki rozruch powstał; woyskowa konskrypcya lud wzburzyła. Insurrekcya początek wzieła w miasteczku S. Mathieu; wszyscy mieszkańce złączywszy się z 10. gromadami okolicznemi broń wzieli; zebrany lud w liczbie 6. tysięcy na kolumny podzielono; zwiedziły razem kray cały; stronnicy Francuzcy doznali wiele przykrości; Kommendant gwardyi narodowey i rządowy Kommissarz uciekli do Mediolanu.

Odnowiono nie mieszkaiąc processye i tym podobne obrządki starodawney religii. Wkrótce postanowiono na S. Agathe uderzyć; uwiadomieni wcześnie Officyerowie garnizonowi, woyska zgromadzili, stoczyli bitwę, i rokoszanow rozgromili. Nie wiadomo ieszcze, czyli spokoyność do kraiu powróciła.

Od brzegow Elby 12. Lutego z Gazety Hamburgskiey.

Listy Włoskie dawniey doniosły, że klęskę woysk Neapolitańskich pod Calvi przypisano Xiążęciu de la Trimouille i Tarente, Generałowi w służbie Króla Jmci Dwóch Sicilii, którego w Florencyi aresztować miano. Pokazało się późniey, że ten Officyer stawał w bitwie nieszczęśliwey, iak na rycerza przystało; bliskim był nawet utraty życia swoiego w zamieszaniu.

z Mediolanu 28. Stycznia z Gazety Hamburgskiey.

Obywatele miasta Civitavecchia dotąd uporczywie odrzucali propozycye do ugody podane nie raz przez wodzow Francuzkich. Krzepiła ich nadzieia odebrania morzem posiłkow; mianowicie zaś obecność Graffa de Damas, który tu część diwizyi Neapolitańskiey na garnizon wprowadził; ten czyli ustąpi z murow mocą zawartego w Capui armisticium, nie wiadomo.

Od brzegow Menu 5. Lutego z Gazety Frankfortskiey.

Z Cassel donoszą, iż woyska Pruskie na linii demarkacyiney stoiące w Westfalii, maia pod Minden stanąć obozem, do którego na wiosnę Król Jmć iest spodziewany. Poseł Francuzki w Hamburgu podał Senatowi notę, prosząc, ażeby Irlandczyk Napper Tendy był uwolniony z aresztu; w przeciwnym zdarzeniu oswiadczył urzędowanie swoie zakończyć. Zgromadzony Magistrat odpowiedział, że ten interes oddany iest pośrzednictwu Króla Jmći Pruskiego.

z Rastadu 2. Lutego z Gazety Frankfortskiey.

Na wczorayszym posiedzeniu Baron Albini Minister Moguncki oświadczył, że Cesarz Jmć i Seym Rzeski w Ratisbouie wziół na uwagę teraźnieyszy stan Państwa Niemieckiego; Elektor zaś Moguncki ściśle dopełniać będzie obowiązki swoie, iako Kanclerz Rzeszy... Tu lękaią się wszyscy wybuchnienia woyny nowey; iest przecie nadzieia, iż Rzesza oboiętną zostanie.

z Hamburga 12. Lutego z Gazety Hamburgskiey.

Tomasz Grenville Poseł W. Britańnii przybywszy do miasta naszego, nie mieszkaiąc pośpieszył do Berlina. Ocalenie iego dziwne iest. Po zatonieniu fregaty, z Neuwerk do Cuxhaven szedł po lodach godzin kilka, brnąc częstokroć po pas w wodzie. Wielu Maytkow przy nim utonęło. Stracił Ekwipaże i papiery ocalił.

z Ehrenbreitsteynu 3. Lutego z Gazety Hamburgskiey.

Uwolnieni od głodu, nowego niebespieczeństwa od wody doznawać musiemy. Ren zalał okolice nasze, w Thal dwa tylko domy widać. Wyprowadzili Francuzi z twierdzy naszey działa dawne, 200 rzemieślnikow i 500. chłopow pracuią około fortifikacyi powiększenia; obcemu człowiekowi do śrzodka wchodzić zabroniono.

z Frankfortu 5. Lutego z Gazety Hamburgskiey.

Powiadaią że 30 tysięcy Sasow i Haskiego woyska stanąć ma na linii demarkacyiney, podaiąc rękę Prusakom, i zaymuiąc kraie, które dotąd nie należały do neutralności.

Podaie ſię do wiadomości: Iż w Roku teraźnieyſzym 1799. na Kadencyi Trzykrólſkiey Ziemſtwa Pttu Grodzieńſkiego odeſzła Sprawa JWW. Morawſkich z Kredytorami, w którey z przyczyny, iż JW. Rozwadowſka pozwała Mörawſkich i Kredytorow onych pierwſzykroć, decydowana zoſtała powtórna Komportacya z terminem dnia 1. Marca według Kalendarza Rzymſkiego Roku teraznieyſzego 1799.— Nie ſtawaiacy zaś jako to: Kupcy Peterzburscy, Tetau Maior, Woyniłowicz Inſtygator Litewſki, Downarowiczowa Chorążyna, Judycki Pułkownik, Dangiel Warſzawſki, Godebſki i inni niepoſseſſionaci kondemnowanemi zoſtali, i znowu pozwani będą wedle praw kraiowych, przez przybicie Pozwu do drzwi ſądowych, co ſię przez Gazetę ogłasza.

W Drukarni Akademickiey Wileńſkiey znayduią ſię Kalendarze na Rok 1799. naſtępne:

Polityczny Wileńſki na Poczt: w futer:	Złł: 4.
Ditto na kleiowym lepszym w futer:	Złł: 3. gr: 10.
Ditto na wodnym ordynar:	Złł: 2.
Ditto Połocki na wodnym ordynar:	Złł: 1. gr: 20.
Ditto kieſzonkowy w futer:	Złł: 1. gr: 20.
Gospodarſki Wileńſki na lepszym	Złł: 1. gr: 10.
Ditto na wodnym	gr: 20.